

1193**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 18 maja 2004 r.

w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy na szkolenia pracowników niepełnosprawnych

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 19 września 2003 r. o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 189, poz. 1850) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania przedsiębiorcom, w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.¹⁾), pomocy, w formie refundacji kosztów szkolenia osób niepełnosprawnych, zwanej dalej „pomocą”, o której mowa w art. 41 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.²⁾), zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej (Dz. Urz. WE L 10 z 13. 01. 2001), zwanym dalej „rozporządzeniem Komisji”.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest przeznaczona na szkolenia:

- 1) specjalistyczne, przez które rozumie się szkolenia, o których mowa w art. 2 lit. d rozporządzenia Komisji;
- 2) ogólne, przez które rozumie się szkolenia, o których mowa w art. 2 lit. e rozporządzenia Komisji.

§ 2. Pomoc może być udzielana, jeżeli spełnione są łącznie warunki określone w rozporządzeniu.

§ 3. 1. Pomoc jest przeznaczona na finansowanie następujących kosztów szkolenia:

- 1) wynagrodzenia osób prowadzących szkolenie;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643, z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 86, poz. 789, Nr 128, poz. 1176 i Nr 217, poz. 2125 oraz z 2004 r. Nr 54, poz. 535 i Nr 91, poz. 870.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 90, poz. 844, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2262 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 99, poz. 1001.

2) wynagrodzenia tłumacza języka migowego albo lektora dla niewidomych lub opiekuna zatrudnionej osoby niepełnosprawnej ruchowo zaliczonej do znacznego stopnia niepełnosprawności;

3) kosztów podróży osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia;

4) kosztów podróży przewodnika lub opiekuna zatrudnionej osoby niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego stopnia niepełnosprawności;

5) kosztów zakwaterowania i wyżywienia osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia oraz tłumacza języka migowego albo lektora dla osób niewidomych;

6) kosztów usług doradczych, związanych z danym szkoleniem;

7) kosztów obsługi administracyjno-biurowej stanowiących wydatki bieżące związane z realizacją szkolenia;

8) kosztów wynajmu pomieszczeń związanych bezpośrednio z realizacją szkolenia;

9) kosztów amortyzacji narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są one wykorzystywane na potrzeby szkolenia, z wyłączeniem narzędzi i wyposażenia zakupionych w ramach wsparcia ze środków publicznych w okresie siedmiu lat przed realizacją szkolenia;

10) kosztów materiałów szkoleniowych.

2. Pomoc jest przeznaczona również na pokrycie wydatków obejmujących koszty zatrudnienia pracownika, jakie ponosi pracodawca w okresie, w którym pracownik ten uczestniczy w szkoleniu, do wysokości sumy kosztów określonych w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Koszty, o których mowa w ust. 2, dotyczą tylko czasu faktycznego uczestnictwa w szkoleniu i nie mogą obejmować czasu, w którym pracownik produkował towary lub świadczył usługi.

§ 4. 1. Wielkość pomocy na szkolenia w przypadku małych i średnich przedsiębiorców nie może przekraczać:

1) 55 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą — w przypadku szkoleń specjalistycznych;

2) 90 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą — w przypadku szkoleń ogólnych.

2. Wielkość pomocy na szkolenia w przypadku przedsiębiorców innych niż mały lub średni nie może przekraczać:

- 1) 45 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą — w przypadku szkoleń specjalistycznych;
- 2) 70 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą — w przypadku szkoleń ogólnych.

3. Za małego i średniego przedsiębiorcę uznaje się przedsiębiorcę w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 r. z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13. 01. 2001).

4. Jeżeli szkolenie zawiera zarówno elementy szkolenia specjalistycznego, jak i szkolenia ogólnego, które nie mogą zostać wyodrębnione w celu ustalenia wielkości pomocy na szkolenia, przyjmuje się maksy-

malną wielkość pomocy w wysokości określonej dla szkoleń specjalistycznych.

§ 5. Przedsiębiorca może uzyskać pomoc, o której mowa w § 1 ust.1, jeżeli wartość tej pomocy brutto na jedno szkolenie nie przekracza kwoty stanowiącej równowartość 1 mln euro.

§ 6. Pomoc, o której mowa w § 1 ust. 1, może być udzielana łącznie z inną pomocą lub wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do kosztów kwalifikujących się do objęcia tą pomocą, jeżeli łączna wartość pomocy nie przekroczy dopuszczalnej wielkości pomocy określonej w § 4 ust. 1 i 2.

§ 7. Rozporządzenie obowiązuje do dnia 30 czerwca 2007 r.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*